

MILLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih : 28.05.2008
Sayı : 2008/1658

70-202

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de yoksulluk sınırının ve yoksulluğun boyutlarının araştırılması, açlık ve yoksulluk sınırındaki insanların tespiti, bunlara yapılan yardımların yeniden bir yasal statüye kavuşturulması, refahın tabana yayılarak yoksulluğun ortadan kaldırılması için alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasamızın 98 ve İçtüzüğü’nün 104 ve 105. maddeleri gereğince bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederiz.

10/202-6916/14568

1. Mehmet SERDAROĞLU - Kastamonu
2. Oktay VURAL - İzmir
3. Süleyman Nevzat KORKMAZ - Isparta
4. Osman ERTUĞRUL - Aksaray
5. Recep TANER - Aydın
6. Erkan AKÇAY - Manisa
7. Ahmet ORHAN - Manisa
8. Mustafa ENÖZ - Manisa
9. Kamil Erdal SİPAHİ - İzmir
10. Osman DURMUŞ - Kırıkkale
11. İsmet BÜYÜKATAMAN - Bursa
12. Zeki ERTUGAY - Erzurum
13. Cemaleddin USLU - Edirne
14. Yılmaz TANKUT - Adana
15. Süleyman Latif YUNUSOĞLU - Trabzon
16. Abdülkadir AKCAN - Afyonkarahisar
17. Hasan ÖZDEMİR - Gaziantep
18. Akif AKKUŞ - Mersin
19. Hasan ÇALIŞ - Karaman
20. Reşat DOĞRU - Tokat

GEREKÇE

Tüm dünyada ve ülkemizde gıda fiyatlarında meydana gelen anormal artışlar, özellikle toplumumuzun yoksul ve muhtaç kesimlerinin geçim şartlarını daha da olumsuz duruma getirmiştir.

Ekonomimizin temelinde “sosyal devlet” anlayışının terk edilerek, dar ve sabit gelirliyle yönelik sürdürülen ekonomik politikaların olumsuz etkisi, gıda fiyatlarındaki artışla daha da net görünür hale gelmiştir. Gıda fiyatlarındaki artış küresel bir açlık tehlikesini doğururken, sürekli artış gösteren işsizlik ise, fakir fukara ve yoksulun yaygınlaşmasına yol açmaktadır.

Mayıs 2008 itibarıyla dört kişilik bir aile için hesaplanan açlık sınırı 720 YTL, yoksulluk sınırı ise 2 bin 346 YTL’dir. Aylık net asgari ücret ise 435 YTL’dir. Bu tutar insan onurunun gerektirdiği harcamanın beş günlük karşılığıdır.

Ülkemizde özellikle son yıllarda zengin ve fakir arasındaki gelir uçurumu artarken, kent ve kırsalda yaşayanlar arasında da gelir farkı büyüyerek açıldı. 2005 yılında Türkiye genelinde açlık sınırında yaşayanların yüzde 54’ü kırsal kesimde iken, 2006 yılında bu oran maalesef yüzde 97’ye yükseldi. Günümüzde artık açlık sınırında yaşam mücadelesi veren vatandaşlarımızın neredeyse tamamı kırsal kesimdedir.

Her ülkenin temel dinamiği olan orta direk ülkemizde zor günler geçirmektedir. Bir başka ifadeyle Türkiye’de orta direk çökmüştür. Orta direğin çöküşü ise, çeşitli olumsuzlukları beraberinde getirmektedir. Emeklinin büyük bir bölümü açlık sınırında, memur işçi, çiftçi ve esnaf zor durumdadır. Dar gelirlinin durumu her geçen gün kötüye giderken, aç ve yoksul sayısı ise her geçen gün daha da artmakta ve dolayısıyla da bunlara yapılan gıda, yakacak gibi yardımlar da her yıl katlanarak karşılanmaya çalışılmaktadır.

Yoksul vatandaşlarımıza yardımcı olmak, maddi ve manevi destekte bulunmak sosyal devlet olmanın vazgeçilmez gerekliliklerinden biridir. Yoksul vatandaşlarımıza yapılan ayni ve nakdi yardımların, insan onurunu zedelemeyen, bir düzen ve statüye bağlı olarak yapılması da ayrı bir öneme sahiptir.

Türkiye’de yoksulluğun resmine bakılarak; ekonominin düzeltilmesi için ne yapılması gerektiğine karar verilmesi, tarımdan kaçan nüfus nedeniyle, kırsal kesimde insanlarımızın aç yaşamaya mahkum edilmelerinin önüne geçilmesi, özellikle teşvik sisteminin verimli hale getirilerek üretim yapan, istihdamı artıran bir ülke haline gelmemiz gerekmektedir.

Ülkedeki, yoksul ve aç sayısının artması ve bunlara sağlanan yardımlarında yıllar itibariyle artış göstermesi siyasi iktidarların yada başbakanların övünç kaynağı olmamalı, aksine yoksulluk ve açlığın giderilmesi için ekonomik politikaların hayata geçirilmesine önem verilmelidir. İnsanlarımız, hayatlarını ekmeğe-aşa, dolayısıyla yardıma muhtaç şekilde sürdürmek zorunda bırakılmamalıdır.

Ekonomik yoksulluk içinde bulunan vatandaşlarımızın temel ihtiyaçlarının karşılanması için yapılan yardımların da belirli bir statüye kavuşturularak, yeniden yasal bir zemine oturtulması da kaçınılmaz bir gerekliliktir. Özellikle Büyükşehirlerde belediyelerin kaynağının nereden geldiği belli olmayan yardımları da belirli bir denetime ve yasal bir statüye kavuşturulmalıdır. Vatandaş içinde bulunduğu yokluğa muhtaç bırakmak ve bundan faydalanarak, iradesine ipotek koymak sosyal devlet anlayışı ile bağdaşmamaktadır.

İşte tüm bu nedenlerle, Türkiye’de yoksulluk sınırının ve yoksulluğun boyutlarının araştırılması, açlık ve yoksulluk sınırındaki insanların tespiti, bunlara yapılan yardımların yeniden bir yasal statüye kavuşturulması, refahın tabana yayılarak yoksulluğun ortadan kaldırılması için alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasamızın 98 ve İçtüzüğün 104 ve 105. maddeleri gereğince bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını gerekmektedir.